

Максим РЯЗАНЦЕВ – молодий поет. Народився 5 квітня 1994 року в місті Барі на Вінниччині. Здобуває магістерський ступінь у Вінницькому національному аграрному університеті. Учасник літературно-мистецької формації «Інверсія серця». Дипломант і лауреат усеукраїнських фестивалів поезії, всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференцій, присвячених сучасній українській літературі, громадянських акцій. Вірші опубліковані в журналах «Вінницький край», «Українське слово і сучасність», альманахах «З-над Бугу й Дністра», «Експрес-Молодість».

* * *

усе живе своїм життям
загальноприйнятим недугом
мов незручне старе взуття
світ став тісним і недолугим

без грандіозного фіналу
і без утішних подарунків
всі розчаруються помалу
у блиску срібних обладунків

і стане ніч випробуванням
і день безглуздям закипить
в нас є надія на кохання
і тільки мить єдина мить

* * *

мене лякають дні які проходять повз
які проходять крізь
у пам'яті моїй розсіяний склероз
а поруч в'ється вісь

то мабуть та межа яку так не хотів
побачити зблизька
та вже переступив від низки дієслів
моя тремтить рука

а поруч кращий друг він скаржиться на сон
і наслідки ярма
для нього я мабуть чудовий еталон
кажу що це дарма

і королі птахи хоч з небом симбіоз
байдуже так летять
так холодно мені немов страшний мороз
хоча плюс тридцять п'ять

* * *

ми усього лиш спогади
серед душевних сповідей
хтось ловить наші погляди
у пам'яті своїй

марнуємо годинами
свій час перед новинами
ростуть хрести за спинами
під важкістю зневір

хотілось просто крикнути
налаштування скинути
до неба цього звикнути
і вийти за поріг

та жаль лишати зроблене
піти собі дорогами
не чути вітру стогону
і плачу матерів

самотнім стати воїном
серця розбиті гоїти
навік собі засвоїти
призначення речей

не бути тільки спогадом
застигнувши у погляді
ловити в жменю опади
з твоїх сумних очей

* * *

ніч розкриває рот
ковтає бродячих псів
у небі зоряний флот
витоки всіх часів

вітер зриває дах
дихаю з ним в унісон
бігтиму по слідах
шукати зрадливий сон

падає свіжий туман
уламками скла та мрій
іскрами свіжих ран
плачу і рвуся в бій

щирий і п'яний блиск
моїх очей застарів
я відчуваю тиск
в погляді ліхтарів

чую стукіт сердець
шуми чужих голосів
я розлякав овець
і не побачу снів

* * *

усе навколо стоїть стіною
усе що поруч відходить в морок
є лише те що між мною й тобою
примарне майбутнє на рокив сорок

усе навколо суцільний злочин
усе що поруч руйнує свідомість
є тільки твої смарагдові очі
й примарне майбутнє що я дам натомість

усе навколо здається димом
і те що поруч таким далеким
бо зрештою речі обернуться пилом
і буде без них нам затишно й легко

і цього мабуть було б достатньо
якби не пекуче безсоння щоночі
рятує лиш те що безцінне безплатно
а іншого я й задарма не хочу

* * *

я поламаний годинник
з перебитим циферблатом
стрілки вкрила павутина
час озвався старшим братом

я стара розбита люстра
що змирилася з питьмою
на горищі вже пилюся
смерть назвалася сестрою

а я вітер вільний босий
люблю вічне і старе
час не скаже мені досить
смерть мене не забере

* * *

все це насправді велика ілюзія
міраж у пустелі або навіть сон
і кожне твоє наступне одужання
обернеться в новий та гірший синдром

все це тягуча чорна матерія
ширма уяви навколо нас
між нами завжди біжать паралелі
роз'єднують руки обмежують час

люба кохана невже так скінчиться
знаєш я втратив чимало днів
сумно живеться та майже не спиться
все це вже сталося та я не хотів

все це насправді приречені плани
що варто хотіти у цьому житті
те що не збулося досі між нами
почуємо в пісні побачимо в сні

* * *

коли ти іще називала мене по імені
я дихав тобою ти дихала мною навзаєм
хотілося жити і навіть хотілося вірити
у те що насправді все добре і все подолаєм

і все було добре і ми все долали й долали
та дещо згасало а щось навпаки розгоралося
між нами завжди кілометри холодні вокзали
і доля що тихо чекає сміється і грається

ти лиш роззирнися навколо усе руйнується
навколо зима навколо сама бутафорія
та доки ми разом і доки це нас не стосується
нам варто триматись за руки і все таки встояти

* * *

коли мені болять я думаю про вас
про те що не зробив і мабуть вже не зроблю
за стінами повзе зрадливий дикий час
і безперервно він шліфує власну зброю

коли мені болять я думаю про сніг
про жовті ліхтарі та стримані тополі
про мамину сльозу дитячий щирий сміх
про недостачу сил сміливості та волі

коли мені болять я думаю про смерть
про вічне і святе я думаю про Бога
і вірю що крізь біль буденну круговерть
він нам несе любов з батьківського порога

* * *

стою під дощем
ковтаю краплини
під мокрим плащем
рахую хвилини

невидимі сльози
рахую роки
душа просить прози
тут віршів рядки

вони мов ножі
пронизують душу
ці хмари чужі
я їх не порушу

сьогодні слабкий
а може і завжди
як хочеш то вбий
ні слова не скажу

вже досить води
дивлюся у небо
рахую роки
та хто я без тебе

* * *

цієї весни візьму терези
поважу всі за і проти

несправджені сні забуті сліди
що я залишав супроти

усе геть не так на запах і смак
на дотик на слух і вигляд
чекає на знак сумний одинак
очима шукає вихід

рахую ці дні немов ліхтарі
забуті сини узбіччя
нестерпні бої уклали парі
постійне лише протиріччя

і я не знайду ту вищу мету
потрачу себе задарма
усю пустоту у хмари вплету
у кожного власна драма

жовтіє трава навколо війна
немає ні крихти волі
двадцять весна минає моя
у пошуках вітру в полі

* * *

підійміть мене мамо з землі
поцілуйте тихенько в чоло
і на білім сумнім крилі
понесіть крізь пекельне зло

я ж не думав що буде так
я не знав що проллється кров
і країна піде в хрестах
від церков до глухих дібров

підійміть мене із землі
уведіть у праотчий дім
бо зробив як умів як міг
боронив сестер і братів

і здавалося то чорти
в нас плювали гірким свинцем
скільки диму і темноти
пролилось на моє лице

підійміть мене із землі
пробудіть од страшного сну
мені снилося що з війни
я чомусь не додому йду

* * *

не звикай до мене брате
бо життя мінлива штука
вчить любити й цінувати
не буденність а розлука

не сумуй за мною мила
бо не зрадив і не кинув
просто опустив вітрила
вічність втратив за годину

відшукай мене у вітрі
бунтівну та вільну душу
в цьому кинутому світі
пам'ятай про мене друже